TẠP CHÍ NGHIÊN CỨU
PHẬT HỌC
CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TRUNG ƯƠNG GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM
ISSN: 2734-9195

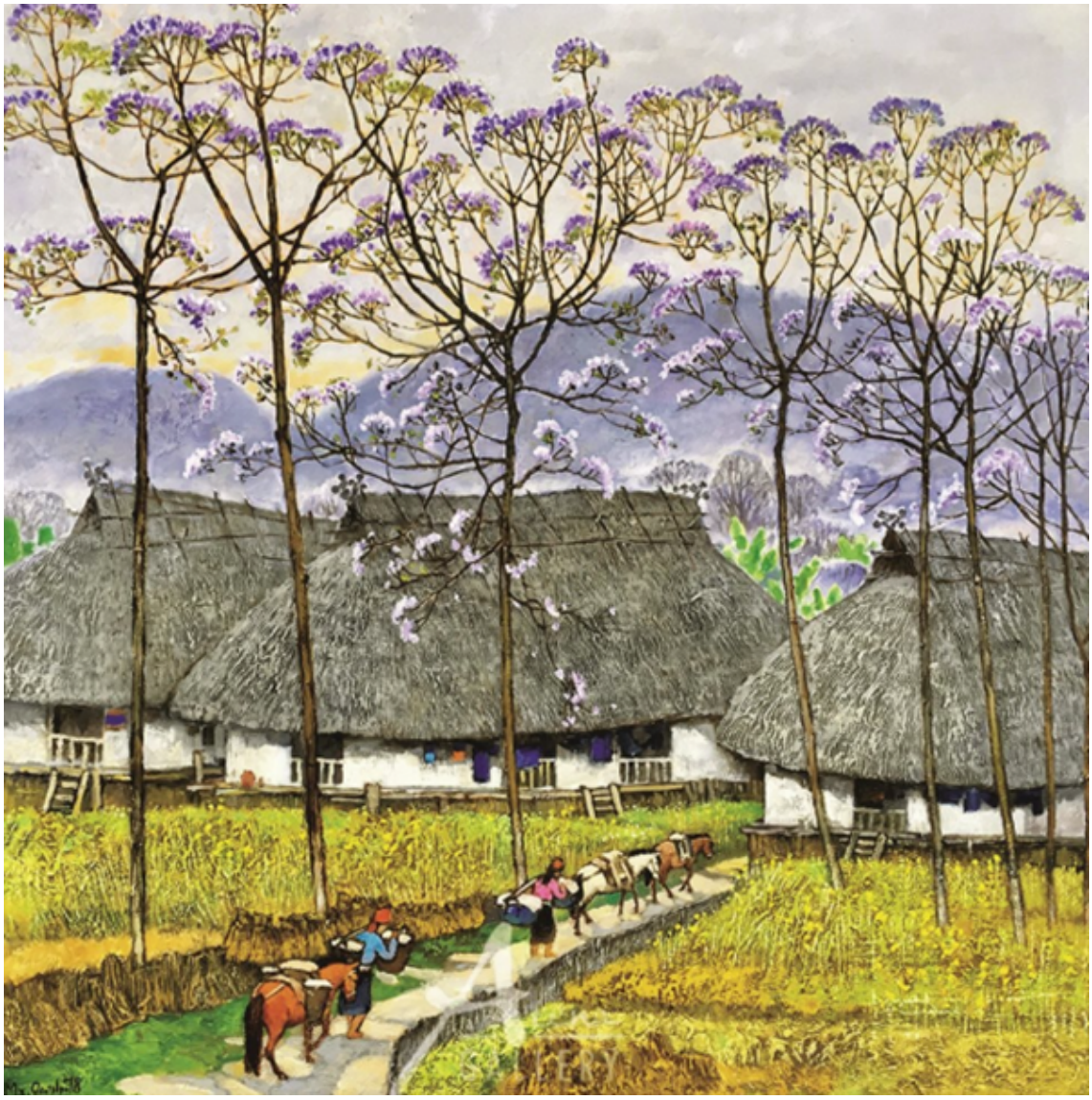
Hoài nhớ sắc tím hoa xoan

ISSN: 2734-9195 17:05 07/04/2025

Sắc tím hoa xoan không chỉ là màu của một mùa hoa, mà còn là màu của quê hương, của những ngày xưa cũ, của những ai đã lớn lên từ làng quê nhưng lòng vẫn chưa nguôi nỗi nhớ về một thuở hoa niên...

Làng quê tôi giờ đây đã đổi thay nhiều, những con đường bê tông phẳng lì thay cho lối đất gồ ghề, những mái nhà ngói đỏ nhường chỗ cho những khối bê tông cao tầng. Nhưng có một thứ đã biến mất, để lại trong tôi niềm thương nhớ khôn nguôi, đó là những hàng xoan tím biêng biếc một thời.

Chỉ cách đây một thập kỷ, hoa xoan vẫn còn nở rộ trên từng nẻo đường, từng khoảng sân trước hiên nhà, từng con ngõ nhỏ nơi lũ trẻ con chơi đùa. Mỗi độ cuối xuân, hoa xoan lại nở bung, tím ngắt một góc trời. Những cánh hoa nhỏ li ti, mỏng manh nhưng lại tạo nên một tấm thảm tím dịu dàng, rải đầy trên mặt đất, trên vai áo, trên những con đường làng yên ả. Lũ trẻ chúng tôi ngày ấy đã lớn lên cùng màu hoa ấy, cùng những trò chơi con nít bên gốc xoan già.

Ảnh minh họa

Thuở ấy, hoa xoan không chỉ là sắc màu, mà còn là hơi thở của ký ức. Dưới những tán xoan rợp mát, lũ trẻ con chơi đám cưới giả, Tôi còn nhớ rõ trong xóm của tôi, hầu như buổi trưa nào vào thời kỳ xoan nở hoa mà chúng tôi chẳng chơi trò đám cưới giả. Mỗi một hôm chúng tôi lại đổi cô dâu, chú rể một lần, vì vậy mà những đứa con trai, anh nào mà chẳng được sắm vai chú rể, và những đứa con gái đều lần lượt thay nhau đóng vai cô dâu.

Trò đám cưới giả thật vui nhộn, khi có tới cả vài chục đứa nhỏ trong xóm tham gia để chứng kiến cảnh cô dâu, chú rể ngực cài hoa dâm bụt đỏ, tay trao cho nhau một bó hoa xoan tím ngắt trong thời khắc "*lễ thành hôn*". Hoa xoan còn làm nền cho vành tóc trên đầu của cô dâu, khi bọn chúng tôi dùng nhánh cây cúc tần để làm khung, sau đó kết xen từng nhánh hoa xoan xung quanh để tạo thành một vòng hoa đội đầu đẹp mắt với màu tím hoa xoan là chủ đạo.

Ngoài trò chơi đám cưới giả, một trò chơi khá vui cũng được gắn liền với hoa xoan, khi thi thoảng bọn trẻ chúng tôi hay dùng chổi gom những cánh hoa nhỏ

li ti dưới gốc cây lại để mỗi đứa một khoảng trống trên nền đất ngồi rắc hoa tạo hình. Vì những cánh hoa xoan li ti rụng rất nhiều nên mỗi đứa đều có thể thoải mái tạo hình thù mình thích trên nền đất. Đứa thì rắc hoa thành hình trái tim. Đứa lại rắc hoa thành hình một đôi chim bồ câu hôn nhau trong khung hình tròn ngộ nghĩnh. Ngay từ thuở nhỏ đó tôi đã thích sau này trở thành một kiến trúc sư thiết kế nhà cửa, vì vậy các buổi trò chơi hoa xoan tôi đã thường tạo hình những ngôi nhà cao tầng, những cây cầu, dòng sông.

Một trò chơi liên quan tới hoa xoan nữa bọn trẻ chúng tôi cũng không bao giờ quên được, đó là mang các chùm hoa xoan to nhất, đẹp nhất đặt giữa hai trang sách để ép. Khi ép hoa xoan chúng tôi cũng dùng vật nặng đè lên cuốn vở có cành hoa xoan ở trong giữa, và chỉ khoảng vài tuần cành hoa xoan ép đó sẽ khô, nhưng màu tím biêng biếc thì vẫn giữ lại được, nó chỉ phai nhạt đôi chút không đáng kể. Khi mùa hoa xoan qua đi, thi thoảng bọn chúng tôi lại tặng nhau những cành hoa xoan ép khô để thể hiện tình yêu nhăng nhít của thời con trẻ, sự khăng khít keo sơn trong tình bạn...

Ảnh minh họa

Thời gian trôi qua, làng quê đổi mới, những hàng xoan bị đốn hạ để nhường chỗ cho những ngôi nhà cao tầng, những con đường thẳng tắp. Cái ao làng, lũy tre xanh, góc vườn rậm rạp ngày nào, nay cũng chỉ còn trong ký ức.

Cũng như hoa xoan nở rộ rồi tàn úa, làng quê xưa rồi cũng khoác lên mình một diện mạo mới, chỉ có ký ức là còn vẹn nguyên trong tâm trí mỗi người.

Mỗi khi xuân về, trong những cơn mưa phùn lất phất, tôi lại thấy lòng mình trống vắng lạ kỳ. Không còn sắc tím biêng biếc trên những con đường, không còn mùi hương dịu nhẹ lan tỏa trong gió sớm.

Chỉ còn lại trong tâm trí là những câu thơ xưa cũ: "*Bữa ấy mưa xuân phơi phới bay, hoa xoan lớp lớp rụng vơi đầy*" (Nguyễn Bính).

Nhìn những cánh hoa xoan rơi rụng mà lòng tôi chợt nghĩ đến quy luật nhân duyên. Hoa xoan từng khoe sắc rực rỡ nhờ duyên hợp của đất, nước, gió, ánh sáng. Nhưng khi duyên tan, hoa cũng lìa cành, rơi xuống đất. Cũng như cuộc đời con người, sinh ra, lớn lên rồi đổi thay theo dòng chảy thời gian.

Dù làng quê có đổi thay, tôi hiểu rằng sự chấp nhận và trân trọng hiện tại mới là điều quan trọng nhất. Như lời dạy của Phật giáo: "*Không bám víu vào quá khứ, không lo lắng về tương lai, sống trọn vẹn trong hiện tại*."

Tôi biết, dù hoa xoan không còn, nhưng nếu lòng tôi vẫn giữ được sự an nhiên, những ký ức đẹp đẽ ấy vẫn luôn sống mãi.

Sắc tím hoa xoan không chỉ là màu của một mùa hoa, mà còn là màu của những nỗi hoài niệm không thể phai nhòa. Nó là màu của quê hương, của những ngày xưa cũ, của những ai đã lớn lên từ làng quê nhưng lòng vẫn chừa nguôi nỗi nhớ về một thuở hoa niên.

Tác giả: **Lê Thị Hiệp** - Trường CĐSP Trung ương